COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.1.2016
COM(2016) 3 final

2016/0008 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

referitoare la poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a șaptea sesiune a Comitetului interguvernamental de negociere privind mercurul și la prima reuniune a Conferinței părților la Convenția de la Minamata privind mercurul, în ceea ce privește adoptarea provizorie și, ulterior, definitivă a orientărilor menționate la articolul 8 punctele 8 și 9

Expunere de motive

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Uniunea Europeană (UE) și 26 de state membre au semnat Convenția de la Minamata privind mercurul (denumită în continuare „Convenția”)[1], care a fost negociată sub auspiciile Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și a fost adoptată în octombrie 2013, la Conferința plenipotențiarilor de la Kumamoto, Japonia[2].

Convenția este principalul cadru juridic internațional care are ca scop protecția sănătății umane și a mediului de emisiile antropice și scurgerile de mercur și de compuși ai mercurului (denumite în continuare „emisii de mercur”) în aer, apă și sol. Aceasta vizează întregul ciclu de viață al mercurului, de la extragerea sa și până la eliminarea deșeurilor de mercur.

Articolul 8 din Convenție prevede că părțile controlează și, atunci când este posibil, reduc emisiile de mercur în aer provenite de la surse punctuale care se încadrează în categoriile de surse menționate în anexa D. În conformitate cu articolul 8 punctul 2 litera (b) din Convenție, orice parte poate decide să reglementeze numai o parte din sursele incluse într-o categorie de surse, cu condiția ca sursele reglementate să fie responsabile pentru cel puțin 75 % din emisiile provenite de la categoria de surse în cauză.

În conformitate cu articolul 8 punctul 4 din convenție, părțile solicită tuturor „surselor noi”[3] să utilizeze cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și cele mai bune practici de mediu (BEP). În ceea ce privește „sursele existente”, părțile controlează emisiile atmosferice de mercur prin una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 8 punctul 5 din Convenție, care includ utilizarea BAT și BEP, fixarea unui obiectiv cuantificat și stabilirea de valori limită de emisie (ELV). De asemenea, în temeiul articolului 8 punctul 7 din Convenție, părțile stabilesc și mențin un inventar al emisiilor de mercur în aer provenite de la sursele reglementate la articolul 8.

Pentru a ajuta părțile să îndeplinească aceste obligații, Conferința părților la Convenție (CoP) adoptă, în temeiul articolului 8 punctele 8 și 9 din Convenție, orientări privind următoarele: BAT și BEP, sprijinul acordat părților pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la articolul 8 punctul 5 (în special, pentru stabilirea obiectivelor cuantificate și a ELV), criteriile pe care părțile le pot aplica în temeiul articolului 8 punctul 2 litera (b) și metodologia de elaborare a unui inventar al emisiilor.

Articolul 8 punctul 10 (a doua teză) din Convenție prevede că părțile țin seama de aceste orientări la punerea în aplicare a articolului 8.

În acest cadru, Conferința plenipotențiarilor privind Convenția a instituit și a mandatat un grup de experți tehnici, ca organism subsidiar care raportează Comitetului interguvernamental de negociere, pentru a elabora documentele de orientare prevăzute la articolul 8 punctele 8 și 9. Conform obiectivelor stabilite de Conferință, CoP trebuie să fie în măsură să decidă cu privire la aceste chestiuni la prima sa reuniune și să încurajeze luarea de măsuri internaționale prompte pentru protecția sănătății umane și a mediului de emisiile antropice de mercur, până

---

1 Copia certificată a Convenției de la Minamata privind mercurul este disponibilă la adresa: https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf

2 Convenția de la Minamata a fost semnată de Uniunea Europeană și douăzeci și unu de state membre la 10 octombrie 2013, de Croația, Cipru, Letonia și Polonia la 24 septembrie 2014 și de Malta la 8 octombrie 2014. Estonia și Portugalia nu au semnat Convenția, dar și-au exprimat angajamentul de a o ratifica.

3 O „sursă nouă” înseamnă o sursă a cărei construcție sau modificare substanțială a început după cel puțin un an de la data intrării în vigoare a Convenției pentru partea în cauză.

la intrarea în vigoare a Convenției[4]. De fapt, cele patru documente de orientare au fost finalizate de grupul de experți și publicate de Secretariatul UNEP la [XX/XX/XXXX][5] și, în consecință, vor fi înaintate spre adoptare provizorie la cea de a șaptea sesiune a Comitetului interguvernamental de negociere (INC 7), care va avea loc la 10-15 martie 2016 în Iordania, reținând faptul că nu este de așteptat ca acestea să sufere modificări de substanță între adoptarea provizorie și adoptarea oficială și definitivă de către Conferința părților la Convenție (CoP).

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Grupul de experți tehnici s-a reunit de patru ori între februarie 2014 și septembrie 2015. După o consultare publică privind proiectele de documente de orientare, organizată de UNEP în vara anului 2015, grupul a finalizat proiectele de documente la scurt timp după cea de a patra reuniune a sa, care a avut loc la 10-15 septembrie 2015, la Stockholm.

UE depune eforturi pentru transpunerea în legislația Uniunii și ratificarea Convenției; obligațiile care decurg din articolul 8 punctele 4, 5 și 7, cu completările aduse de orientările menționate la articolul 8, sunt însă deja prevăzute de mai multe instrumente ale UE. În special, Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale (DEI)[6] impune operatorilor instalațiilor la care se referă articolul 8 din Convenție să ia măsurile adecvate pentru a împiedica poluarea cauzată, de exemplu, de emisiile de mercur și să utilizeze în acest scop BAT. În ceea ce privește obligația de a stabili și a menține un inventar al emisiilor de mercur și metodologia relevantă explicată în orientările propuse, Regulamentul (CE) nr. 166/2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți (E-PRTR)[7] stabilește un astfel de inventar.

Prin urmare, adoptarea provizorie a documentelor de orientare, urmată de adoptarea oficială de către CoP, nu va produce efecte suplimentare asupra mediului sau de natură socioeconomică în UE. Aceasta va încuraja însă țările terțe să reducă emisiile de mercur în aer, care provoacă poluare transfrontalieră în UE și contribuie la contaminarea lanțului alimentar la nivel mondial.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Având în vedere că legislația UE concordă cu cele patru documente de orientare propuse, poziția care urmează să fie adoptată de UE la INC.7 trebuie să constea în susținerea acestora în vederea adoptării provizorii, cu scopul de a promova punerea lor în aplicare cât mai curând posibil și de a facilita adoptarea lor oficială și definitivă de către CoP cu ocazia primei sale reuniuni.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Decizia propusă nu are implicații bugetare pentru Uniune.

---

4 UNEP(DTIE)/Hg/CONF/4, Rezoluția 1, punctul 10

5 Textul celor patru documente de orientare, finalizat de grupul de experți tehnici mandatat de Conferința plenipotențiarilor și publicat de Secretariatul UNEP la [XX/XX/XXXX], este disponibil la [...].

6 Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale, JO L 334, 17.12.2010, p. 17

7 Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

2016/0008 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

referitoare la poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a șaptea sesiune a Comitetului interguvernamental de negociere privind mercurul și la prima reuniune a Conferinței părților la Convenția de la Minamata privind mercurul, în ceea ce privește adoptarea provizorie și, ulterior, definitivă a orientărilor menționate la articolul 8 punctele 8 și 9

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Uniunea este parte semnatară la Convenția de la Minamata privind mercurul[8] (denumită în continuare „Convenția”).

(2) Articolul 8 punctul 4 din Convenție impune părților să se asigure că noile surse punctuale care se încadrează în categoriile de surse menționate în anexa D utilizează cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu pentru a controla și, atunci când este posibil, a reduce emisiile de mercur și de compuși de mercur în atmosferă.

(3) Articolul 8 punctul 5 din Convenție prevede că părțile controlează și, atunci când este posibil, reduc emisiile de mercur și de compuși de mercur în aer provenite de la sursele punctuale existente, care se încadrează în categoriile de surse menționate în anexa D, punând în aplicare una sau mai multe dintre următoarele măsuri: utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu și/sau stabilirea de obiective cuantificate și/sau de valori limită de emisie și/sau o strategie de control privind mai mulți poluanți și/sau măsuri alternative.

(4) Articolul 8 punctul 7 din Convenție impune părților să stabilească și să mențină un inventar al emisiilor de mercur și de compuși de mercur în atmosferă.

(5) Articolul 8 punctul 8 din Convenție prevede că, la prima sa reuniune, Conferința părților la Convenție adoptă orientări privind cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu, ținând seama de orice diferență dintre sursele noi și cele existente și de necesitatea de a reduce la minimum efectele asupra altor compartimente de mediu, precum și orientări menite să sprijine părțile să pună în aplicare obligațiile care le revin în temeiul articolului 8 punctul 5, în special determinarea obiectivelor și stabilirea de valori limită de emisie.

[8] Copia certificată a Convenției de la Minamata privind mercurul este disponibilă la adresa: https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf

(6) Articolul 8 punctul 9 din Convenție prevede adoptarea de către Conferința părților la Convenție, cât mai curând posibil, a unor orientări privind criteriile pe care părțile le pot elabora în temeiul articolului 8 punctul 2 litera (b) atunci când decid să aplice măsuri de control al emisiilor de mercur și de compuși de mercur în aer numai pentru sursele punctuale care se încadrează într-o anumită categorie de surse menționată în anexa D, cu condiția ca acestea să acopere cel puțin 75 % din emisiile provenite de la categoria de surse în cauză, precum și orientări privind metodologia utilizată pentru întocmirea inventarului de emisii de mercur și de compuși de mercur în aer.

(7) Articolul 8 punctul 10 a doua teză din Convenție prevede că părțile țin seama de aceste orientări la punerea în aplicare a dispozițiilor relevante de la articolul 8. Prin urmare, aceste orientări vor avea efecte juridice.

(8) Textul celor patru documente de orientare propuse a fost elaborat de grupul de experți tehnici instituit și mandatat de Conferința plenipotențiarilor privind Convenția în conformitate cu Actul final al acestei conferințe și a fost publicat oficial de Secretariatul Programului pentru Mediu al Organizației Națiunilor Unite la [XX/XX/XXXX].

(9) La cea de a șaptea sesiune a sa, care va avea loc la 10-15 martie 2016, în Iordania, Comitetul interguvernamental de negociere al Convenției ar trebui să adopte provizoriu cele patru documente de orientare propuse, pentru a încuraja punerea lor în aplicare cât mai curând posibil și a permite Conferinței părților la Convenție să le adopte oficial la prima sa reuniune.

(10) Legislația Uniunii, care include Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale[9] și Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului[10], respectă dispozițiile articolului 8 din Convenție, cu completările aduse de orientările propuse.

(11) Prin urmare, orientările propuse trebuie susținute.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La cea de a șaptea sesiune a Comitetului interguvernamental de negociere privind mercurul, Uniunea Europeană sprijină adoptarea provizorie a orientărilor menționate la articolul 8 punctele 8 și 9 din Convenția de la Minamata privind mercurul, finalizate de grupul de experți tehnici mandatat în acest scop de Conferința plenipotențiarilor privind Convenția și publicate de Secretariatul UNEP la [XX/XX/XXXX], cu scopul de a încuraja punerea lor în aplicare cât mai curând posibil și de a facilita adoptarea lor definitivă de către Conferința părților la Convenție la prima sa reuniune. Uniunea Europeană sprijină, de asemenea, adoptarea definitivă ulterioară a acestor orientări.

Reprezentanții Uniunii pot conveni asupra unor modificări minore, conforme cu acquis-ul Uniunii, ale orientărilor, fără a fi necesară o nouă decizie a Consiliului.

[9] JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

[10] Regulamentul (CE) nr. 166/2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

Articolul 2

Decizia (Deciziile) Conferinței părților la Convenția de la Minamata privind mercurul de adoptare a orientărilor se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele